

Balada o Adamovi a Evě

E.F.S.

1. Jmenoval se Adam, v ráji žil,
a že byl stále sám, tak smutnej byl,
Pánbůh, aby ho potěšil,
ženskou jménem Eva mu opatřil.
2. Měla modrý oči, dlouhej vlas,
malinový rtíky a štíhlej pas,
oděná byla, pokud vím,
jen a pouze zeleným listem fíkovým.
3. Jak ji milej Adam uhlídal,
dosud nepoznaným ohněm vzplál,
chvíli spolu seděli na trávě,
a za chvíli už byla ruka v rukávě.
R: Adame, Adame, teď v tom všichni lítáme,
Adame, hochu zlatej, ty jsi tomu dal,
Adame, Adame, teď v tom všichni lítáme,
že jsi tenkrát hloupě zaváhal.
4. Chyba byla v tom, že Evička
měla tuze ráda jablíčka,
že ty jabka Pánubohu trhali,
tak je za to andělové z ráje vyhnali.
5. Do světa se Adam s Evou vydali
a ve světě svoje štěstí hledali,
koupili si televizi, ledničku,
auto, chatu, kafemlejek, žehličku.
6. Eva ale chtěla stále víc a víc,
kožich z Túzu, hausbót, jachtu - no těpic,
že však neměl Adam na zlaťáky důl,
musel v práci makat jako ... já.
7. A když přišel ze šichty, chudák hoch,
doma tolik práce, že se ztrhat moh',
Eva jenom poroučela jako král,
Adam žehlil, čistil okna, luxoval.
R:
8. Teď s hadrem v ruce nostalgicky vzpomíná,
jak mu bylo fajn, když byl v ráji sám,
třeba zlatej poklad by teď za to dal,
kdyby si zas Pánbůh Evu zpátky vzal.
R:
R: